

Les 10 entrevistes més llegides del curs polític a CRÍTIC

Redacció

Gairebé totes les entrevistes més llegides a CRÍTIC acostumen a ser entrevistes de caràcter polític. Sens dubte, la política -o la judicialització de la política- ha seguit centrant bona part de la informació periodística d'aquest curs 2018-2019. Periodistes, advocats i expolítics són alguns dels perfils que enguany han interessat a més lectors d'aquest mitjà. L'única excepció, però que va aixecar una gran interès, va ser la conversa amb l'activista ecologista i referent de l'ecofeminisme Yayo Herrero, que se situa al pòdium de les entrevistes amb més lectures de l'any.

Aquestes són, doncs, les 10 entrevistes-converses més llegides del curs a CRÍTIC, des del mes de setembre fins ara.

1.- Patricia López, periodista de 'Público'

Foto: IVAN GIMÉNEZ

[“Jutges, policies i periodistes treballen en una organització criminal contra l'estat de dret”](#)

Patricia López s'ha convertit en un dels grans referents del periodisme d'investigació a l'Estat espanyol. Acumula una llarga trajectòria professional, però és darrerament que s'ha fet molt coneguda arran de les seves informacions a 'Público' sobre el que s'ha conegut com les 'clavegueres d'Interior', una trama policial corrupta amb la participació de polítics i d'empresaris. Aprofitant la seva participació en l'acte del quart aniversari de CRÍTIC, parlem amb ella amb profunditat sobre periodisme, els costos personals que té destapar casos que mostren la realitat de l'Estat profund —ha rebut querelles d'alguns dels policies de la xarxa— o el procés independentista i sobre com es veu a Madrid.

2.- Gonzalo Boye, advocat i activista

FOTO: Jordi Borràs

[“El Tribunal Suprem serà dur o molt dur: res assenyala el contrari”](#)

Gonzalo Boye (Valparaíso, Xile, 1965) viu a cavall entre Madrid, Brussel·les i Barcelona. És l'advocat de Carles Puigdemont, dels consellers a l'exili Meritxell Serret i Toni Comín, i coordina l'estratègia de totes les defenses a l'exterior. Això l'ha situat a l'ull de l'huracà. No és la primera vegada. La seva participació en processos judicials contra el poder —com el 'cas 4-F', l'acusació contra Bárcenas o la defensa d'Edward Snowden— ha fet que la 'caverna mediàtica' tregui a la llum episodis de la seva vida personal, passada i present, per mirar de desacreditar-lo. Ara, amb la causa contra l'1-O, torna a confrontar l'establishment'.

3.- Yayo Herrero, referent de l'econofeminisme

Foto: DAVID SABADELL

[“Els partits d'esquerres de vegades són massa porucs a l'hora de fer front al problema ambiental”](#)

Yayo Herrero (Madrid, 1965) és enginyera agrícola, antropòloga i un referent de l'ecofeminisme a Europa. Va ser coordinadora d'Ecologistes en Acció. Actualment és directora general de la FUHEM, una fundació que treballa en els àmbits de l'educació i de l'ecologisme amb un enfocament social, i també fa de professora a la UNED. Ha publicat llibres col·lectius com '[La gran encrucijada](#)' (Llibres en Acció, 2016) i '[Petróleo](#)' (Arcadia, 2018), on es reflexiona sobre la crisi civilitzadora actual. Per a la revista 'Ciutats', hem parlat amb ella sobre ecofeminisme, decreixement, món urbà i, en general, sobre el desastre planetari que estem vivint/patint.

4.- Noam Chomsky, filòleg i analista polític

Foto: QUATRE GATS / TV3

[“Jordi Cuixart és un pres polític”](#)

Als seus 90 anys, la ment de **Noam Chomsky** (Filadèlfia, 1928) és una de les més brillants del món. Els seus estudis sobre lingüística, política i filosofia s'estudien a universitats d'arreu. És una de les veus més escoltades per les seves crítiques contra el capitalisme i els atacs contra la democràcia. Activista contra la política exterior dels Estats Units durant la seva joventut, ara segueix amb una mirada atenta les lluites pels drets civils i humans arreu del món. CRÍTIC reproduceix la versió completa de l'entrevista que Ricard Ustrell li va fer per al programa 'Quatre gats', de TV3.

5.- Jaume Asens, exregidor de Barcelona en Comú i actual diputat d'En Comú Podem al Congrés

[“Si no fos a l’Ajuntament, estaria fent d’advocat dels presos polítics”](#)

Jaume Asens, tinent d’alcaldia de Drets Civils de l’Ajuntament de Barcelona, és una figura rellevant de l’univers dels Comuns. Advocat de totes les causes perdudes des de fa 20 anys. Amic de Pablo Iglesias i d’Ada Colau des de la primera militància. Sobiranista i, al mateix temps, firmant del manifest fundacional de Podem i partidari de l’aliança dels sobiranistes amb el PSOE. En aquesta entrevista ens endinsem en la seva trajectòria i personalitat, fugint dels ‘trending topics’ del moment. Som a les portes d’un nou cicle electoral i Asens es troba en un moment personal de reflexió, que coincideix amb el replantejament intern dels Comuns per la marxa de Xavi Domènech.

6.- Jordi Cuixart, pres polític i president d’Òmnium

Foto: JORDI BORRÀS

[“A Espanya hi ha molta gent que s’avergonyeix de com s’està comportant l’Estat amb Catalunya”](#)

El primer cop que qui signa aquesta entrevista va sentir **Jordi Cuixart** (Santa Perpètua de Mogoda, 1975) en viu fou el dia que s’estrenava com a president d’Òmnium. Va fer un discurs sincer i ferm. Se’l veia nerviós, això sí. Substituïa Quim Torra a la presidència. Cuixart, un ‘self-made man’ criat a Sabadell, estudià una FP a la seva ciutat. No té màsters en ciutats estrangeres. Ha exercit d’empresari i de demòcrata. Tota l’esquerra catalana se’l rifa. Avui és en una presó acusat de rebel·lió per l’Estat espanyol. Aquesta entrevista a Cuixart, soci col·laborador d’aquest mitjà, és la primera del nou curs de CRÍTIC. No ha estat una entrevista normal. Perquè, segurament, aquesta no és una situació normal.

7.- David Fernández, activista social i polític

Foto: JORDI BORRÀS

["La Brigada d'Informació és una història de clavegueres, de guerra bruta i de protecció de delinqüents"](#)

David Fernàndez (Barcelona, 1974) és periodista, activista i exdiputat de la CUP. I probablement, també, una de les persones més significades en la recerca i dissecció de les entranyes del funcionament de la policia. El seu llibre 'Cròniques del 6 i altres retalls de la claveguera policial', publicat el 2006, no ha perdut vigència. Amb ell posem context a les detencions de 16 persones a Girona la setmana passada, orquestrades per la Brigada Provincial d'Informació. Repassem el passat i el present d'aquesta unitat, els seus objectius i la filosofia que impregna el seu 'modus operandi', que Fernàndez descriu, ras i curt: "Vigilar i controlar, disciplinar i castigar, aïllar i perseguir".

8.- Cristina Fallarás, periodista i escriptora

Foto: IVAN GIMÉNEZ

["El feminisme ha de ser anticapitalista, antiracista i antireligiós"](#)

Quan acabem, l'Ivan, el fotògraf, em diu: "De periodistes d'aquesta escola, ja no en queden".

Cristina Fallarás (Saragossa, 1968) és periodista i escriptora. Novel·lista negra molt reconeguda (té el prestigiós premi Hammett), va treballar a 'El Mundo', la SER o 'El Periódico'. Va ser acomiadada del diari 'ADN' el 2008, en el vuitè mes d'embaràs. Quatre anys després va ser desnonada de casa en no poder afrontar una hipoteca del BBVA. De tot allò en va sorgir 'A la puta calle' (Del Bronce, 2013). S'ha convertit en una de les feministes espanyoles amb més projecció.

L'any passat va ser la impulsora de la campanya "Cuéntalo", que va aconseguir que en deu dies tres milions de dones expliquessin les vexacions sofertes a les mans del masclisme.

9.- Lola García, periodista i directora adjunta de 'La Vanguardia'

Foto: JORDI BORRÀS

["L'independentisme va enganyar tothom".](#)

Lola García (Badalona, 1967) és una de les periodistes que més coneixen les entranyes de la política catalana. Formada a l'escola d'*El Periódico*, l'avui directora adjunta de *La Vanguardia* s'ha consolidat com una veu analítica de primer nivell amb *El naufragio* (Península, 2018). El llibre despulla amb precisió quasi pornogràfica les misèries del poder català i la cara menys explicada del procés sobiranista i els tensos dies de la tardor del 2017. Fem l'entrevista a la sala de reunions on es decideix cada dia la portada del diari de referència del Poder a Catalunya. Li pregunto si creu que *La Vanguardia* és un diari d'ordre. "Tendeix a l'ordre, i en un món com el d'avui, tan desordenat, una mica d'ordre no va malament".

10.- Ricard Vilaregut, polític i excoordinador d'alcaldia de Guanyem Badalona en Comú

Foto: JORDI BORRÀS

[“Els ajuntaments del canvi han tingut dos problemes: estar en minoria i la maquinària burocràtica”](#)

Ricard Vilaregut (les Masies de Roda, 1972), polític especialitzat en moviments socials i polítiques públiques, coneix el que passa a Catalunya “des dels dos cantons”. Coordinador de batllia del consistori liderat per Dolors Sabater a Badalona durant tres anys, actualment fa classes a la Universitat de Girona i acaba de publicar el llibre ‘Ajuntaments pel canvi: menys del que volien, més del que es pensaven’ (Pagès Editors). Vilaregut és un clàssic dels moviments socials catalans, que coneix com ningú. Especialista en el moviment sobiranista (va fer la tesi de l’oblidadíssima Plataforma pel Dret de Decidir) i en l’esquerra ‘abertzale’ basca, defensa que els ajuntaments del canvi han contribuït que “les esquerres catalanes ja no siguin mai més les mateixes”. Hi ha poques persones a Catalunya que parlin amb els Comuns, ERC i la CUP a la vegada sense que els comissaris polítics d’uns o altres els etiquetin sense remei.